

Список використаних джерел

1. Панасюк В.В. Способи вчинення та приховування домашнього насильства, щодо осіб похилого віку. Юридичний науковий електронний журнал. 2023 рік. № 3. с. 468. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-3/106>.
2. Commonly used terms in cases involving domestic violence. URL: http://www.ncdsv.org/dccadv_commonly-used-terms-in-cases-involving-dv.pdf.
3. Іщенко Т.В. Розслідування домашнього насильства: дис. канд. юрид. наук: 12.00.09 / Національна академія внутрішніх справ Київ, 2021. 324 с. URL: <http://elar.naiau.kiev.ua/jspui/handle/123456789/20120>.
4. Обставини, що підлягають доказуванню під час розслідування домашнього насильства [Текст] : практ. посібник / [І. А. Ботнаренко, Ю. Б. Комаринська, О. М. Джуза, Я. О. Дякін, Д. М. Тичина]. Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2023. 83 с. URL: <http://elar.naiau.kiev.ua/jspui/handle/123456789/23503>.

Пендюра Софія Максимівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 2
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:

Сухомлин Юлія Володимирівна,

професор кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ЩОДО СПІВРОБІТНИЦТВА З МІЖНАРОДНИМ КРИМІНАЛЬНИМ СУДОМ

З моменту повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України, кримінально-процесуальне законодавство зазнало чисельних змін. Одним з питань постало внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом(МКС).

У зв'язку з цією проблематикою 3 травня 2022 року був прийнятий закон України № 2236-IX «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) та інших законодавчих актів України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом». Зазначеним законом визначено:

- обсяг і порядок співробітництва з Міжнародним кримінальним судом;
- центральні органи України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом;

– порядок передавання кримінального провадження Міжнародному кримінальному суду;

– порядок виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги, яке стосується проведення процесуальних дій;

– положення про конфіденційність та захист відомостей, що стосуються національної безпеки України, під час співробітництва з Міжнародним кримінальним судом [1].

КПК доповнили новим розділом IX2 «Особливості співробітництва з Міжнародним кримінальним судом», яким передбачається обсяг і процесуальний порядок такого співробітництва. Приміткою до Розділу IX2 КПК визначено, що дія цього розділу поширюється виключно на співробітництво з Міжнародним кримінальним судом, з метою поширення його юрисдикції на осіб (громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства), які на момент вчинення злочину, що підпадає під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, були підпорядковані та/або діяли, з метою здійснення збройної агресії проти України, та/або на підставі рішень (наказів, розпоряджень тощо) посадових осіб, військового командування, або органів державної влади російської федерації або іншої країни, що здійснювала агресію, або сприяла її здійсненню проти України [2].

З огляду на це, цілком логічним було б появлення таких змін в КПК після ратифікації Україною Римського статуту МКС. Скоріш за все, поява у КПК відповідного розділу пов'язана з тим, що ст. 12 Римського статуту передбачає, що держава, яка визнає юрисдикцію, співробітнічає із МКС без будь-яких затримок або винятків відповідно до ч. 9 Римського статуту. Крім того, Угода про асоціацію між Україною та ЄС покладає на Україну зобов'язання не тільки ратифікувати Римський статут, а ще співпрацювати з МКС [3].

Деякі правники вказують на негативні наслідки, що можуть спіткати Україну в разі ратифікації. Зокрема, можна зустріти точку зору, що ратифікація Україною під час війни Римського статуту не на часі, тому що відповідно до Римського статуту, спеціальні компетентні органи іноземних країн отримують велику кількість заяв країни-агресора про начебто злочини, які вчиняються військовими Збройних сил України. В такому випадку МКС зобов'язаний буде давати правову оцінку таким подіям. Після ратифікації Римського статуту його юрисдикція буде поширюватись не тільки на державу-агресора, а й на саму Україну. Це означає, що громадяни України також можуть бути притягнені МКС до відповідальності [3].

Окрім цього, Міжнародний кримінальний суд не буде притягати військових ЗСУ до кримінальної відповідальності за законне використання сили та використання зброї. Тобто притягнути до відповідальності можна за геноцид, злочини проти людяності, воєнні злочини і злочини агресії і лише тих, хто віддавав злочинні накази.

Підсумовуючи вище зазначене можна дійти висновку, що приєднання України до Римського статуту наближає Україну до загальноновизнаних стандартів ООН, Ради Європи та Євросоюзу на шляху боротьби з найтяжчими кримінальними правопорушеннями, що загрожують миру і безпеці.

Список використаних джерел

1. Зміни до КПК щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом наближають Україну до ратифікації Римського статуту. URL:<https://www.ombudsman.gov.ua>.

2. Концептуальні питання співробітництва України з міжнародним кримінальним судом. *М. Смирнов*, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія» URL:<http://yurvisnyk.in.ua>.

3. Співробітництво із міжнародним кримінальним судом: організаційні, юрисдикційні та кримінальні процесуальні аспекти. Дроздов О.М., Дроздова О.В., Карпенко М.О., Зуєв В.В. URL:<http://lsej.org.ua>.

Поярков Андрій Юрійович,

здобувач наукового ступеня доктора
філософії кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ДОКАЗУВАННЯ ПРО ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ, ЩО ВЧИНЕНІ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ, ЗЛОЧИННИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

У XXI ст. Україна зіткнулася з величезною кількістю національних загроз: війна, глобалізація, пандемії, екстремізм і тероризм, екологічні катастрофи, злочинність. Серед цих небезпечних явищ незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів посідає особливе місце, позаяк набуває рис організованого наркобізнесу стимулюючи зростання злочинності, насильства та корупції, уражаючи людей незалежно від соціального стану, статі, релігії чи раси.

Наркобізнесом займаються організовані злочинні формування, які отримуючи за рахунок цього великі суми незаконних прибутків, «відмивають» їх, вкладаючи у легальний бізнес, тобто у таких випадках наркобізнес набирає рис організованої злочинності, якій притаманна ієрархічна структура, суворі дисципліна, розподіл ролей, наявність на утриманні корумпованих чиновників тощо. Слід зауважити, що за даними офіційної статистики, на жаль, Україна посідає позиції країни міжнародного наркотрафіку з розвинутою системою організованих груп і злочинних організацій, зокрема: